EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.7.2007
KOM(2007) 387 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. Politisk och rättslig bakgrund

Den 16 september 1988 undertecknade Europeiska gemenskapernas medlemsstater och Republiken Island, Konungariket Norge och Schweiziska edsförbundet Luganokonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område. Genom denna konvention, kallad Luganokonventionen, utvidgades tillämpningsområdet för reglerna i 1968 års Brysselkonvention om samma fråga, som ingåtts mellan EG-medlemsstaterna, till att även omfatta vissa av medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen.

Förhandlingar om en översyn av 1968 års Brysselkonvention och 1988 års Luganokonvention genomfördes under 1998–1999 inom ramen för en särskild arbetsgrupp som utvidgats med Schweiz, Norge och Island. Dessa förhandlingar ledde till antagandet av ett utkast till konvention som utarbetats av arbetsgruppen. Denna text bekräftades av rådet vid dess möte den 27–28 maj 1999 (JUSTCIV 60 av den 30 april 1999).

Efter Amsterdamfördragets ikraftträdande den 1 maj 1999 omfattas de frågor som regleras i 1968 års Brysselkonvention av gemenskapspolitiken, i enlighet med artiklarna 61 c och 65 i EG-fördraget. Som en följd av detta har 1968 års Brysselkonvention omvandlats till en förordning, nämligen förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. I samband med det moderniserades också Brysselkonventionens bestämmelser och systemet för erkännande och verkställighet gjordes snabbare och mer effektivt.

Med hänsyn till den parallellitet som råder mellan Bryssel- (EG) och Luganosystemen för domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, bör 1988 års Luganokonvention anpassas för att avspegla utvecklingen av Brysselsystemet. I synnerhet är det viktigt att skapa överensstämmelse mellan systemen för erkännande och verkställighet av domar, så att det blir möjligt att uppnå en likvärdig grad av rörlighet för domar i förhållande till de berörda EFTA-staterna.

Den 22 mars 2002 lade kommissionen fram en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar om antagande av en konvention mellan gemenskapen och, på grundval protokollet om Danmarks ställning, Danmark å ena sidan och Island, Norge, Polen och Schweiz å andra sidan om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, i syfte att ersätta Luganokonventionen av den 16 september 1988 (SEC(2002) 298 slutlig).

Vid sitt möte den 14 och 15 oktober 2002 antog rådet de förhandlingsdirektiv varigenom kommissionen bemyndigades att inleda förhandlingar om en ny Luganokonvention.

Vid sitt möte den 27–28 februari 2003 beslutade rådet att begära ett yttrande från EG-domstolen om huruvida ingåendet av den nya Luganokonventionen omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet eller om gemenskapen och medlemsstaterna har delad behörighet. I sitt yttrande 1/03 av den 7 februari 2006 fann EG-domstolen att ingåendet av den nya Luganokonventionen är en fråga som helt och hållet omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Efter EG-domstolens yttrande återupptogs förhandlingarna och de avslutades i Bryssel den 28 mars 2007.

Enligt artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i avdelning IV i fördraget. Därför är gemenskapsrättsakter som antagits på området för bland annat rättsligt civilrättsligt samarbete inte bindande för eller tillämpliga i Danmark. Följaktligen deltar Danmark i detta sammanhang i egenskap av avtalsslutande part till den nya Luganokonventionen och inte som medlemsstat i Europeiska gemenskapen. Mellan övriga EG-medlemsstater och Konungariket Danmark kommer bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001 att tillämpas från och med den 1 juli 2007, i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som undertecknades i Bryssel den 19 oktober 2005.

2. Resultat av förhandlingarna

Kommissionen har förhandlat om den nya Luganokonventionen i enlighet med rådets förhandlingsdirektiv. Förhandlingsarbetet samordnades med den särskilda kommitté som rådet utsett för att bistå kommissionen under förhandlingarna.

Följande kan påpekas särskilt om konventionen:

- Konventionstexten har generellt anpassats till bestämmelserna i förordning (EG) 44/2001, i fråga om såväl domstols behörighet som erkännande och verkställighet av domar. Vidare har vissa mindre ändringar och klargöranden gjorts. Beträffande en av ändringarna, nämligen den som rör artikel 22.4 i konventionen, kommer EG i samband med ratificeringen av konventionen att avge en förklaring om att man avser att klargöra tillämpningsområdet för artikel 22.4 i rådets förordning (EG) nr 44/2001. Syftet är att integrera EG-domstolens relevanta rättspraxis om domstolsförfaranden som rör registrering eller giltighet av immateriella rättigheter, för att säkerställa överensstämmelse med artikel 22.4 i konventionen. I detta sammanhang ska hänvisning göras till den undersökning som kommissionen har inlett i syfte att utvärdera tillämpningen av förordning (EG) nr 44/2001.

- Konventionstexten har anpassats för att avspegla gemenskapens exklusiva behörighet att ingå den nya Luganokonventionen.

- Konventionstexten har anpassats för att ta hänsyn till Danmarks särskilda ställning.

- Genom konventionen inrättas ett system för fördelning av tillämpningsområdet för Luganokonventionen och förordning (EG) 44/2001, motsvarande det system som föreskrivs i artikel 54 b i 1988 års Luganokonvention.

- Av artikel 67 i konventionen följer att de avtalsslutande parterna kan förbli parter i och tillträda internationella konventioner inom särskilda områden. I detta sammanhang anges även vissa ytterligare omständigheter som kan ligga till grund för att vägra erkännande och verkställighet av en dom som meddelats på grundval av en sådan konvention, om svaranden har hemvist i någon av EG-medlemsstaterna.

- I artikel 68 anges på vilka villkor parterna får kvarstå som parter i och tillträda internationella konventioner (med tredjeländer) som förhindrar erkännande och verkställighet av domar som meddelats av domstolarna i konventionsstater mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en tredje stat, när domen endast kunnat meddelas med stöd av exorbitanta behörighetsgrunder.

- Konventionen föreskriver en möjlighet att utvidga tillämpningen av den nya konventionen till vissa icke-europeiska territorier som är en del av medlemsstaternas territorium eller för vars yttre förbindelser en berörd medlemsstat ansvarar, för att bevara det historiska geografiska tillämpningsområdet för 1968 års Brysselkonvention och 1988 års Luganokonvention. Vid en eventuell sådan utvidgning kommer den nya konventionen att ersätta 1968 års Brysselkonvention med avseende på förbindelserna mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och dessa icke-europeiska territorier.

- Konventionen ersätter, med förbehåll för tillämpliga övergångsbestämmelser, 1988 års Luganokonvention.

3. Slutsatser

Med hänsyn till det positiva utfallet av förhandlingarna rekommenderar kommissionen att rådet antar beslutet om undertecknande av konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande av konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c jämförd med artikel 300.2 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag[1], och

av följande skäl:

(1) Den 16 september 1988 undertecknade Europeiska gemenskapernas medlemsstater en internationell konvention med Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Luganokonventionen)[2], vilket innebar att tillämpningen av bestämmelserna i Brysselkonventionen av den 27 september 1968 (Brysselkonventionen)[3] utsträcktes till att även omfatta Island, Norge och Schweiz

(2) Förhandlingar om en översyn av 1968 års Brysselkonvention och 1988 års Luganokonvention genomfördes under 1998–1999 inom ramen för en särskild arbetsgrupp som utvidgats med företrädare för Schweiz, Norge och Island. Dessa förhandlingar ledde till antagandet av ett utkast till konvention som utarbetats av arbetsgruppen och som bekräftades av rådet den 27 och 28 maj 1999.

(3) Brysselkonventionens bestämmelser har moderniserats och systemet för erkännande och verkställighet har gjorts snabbare och mer effektivt genom förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

(4) Med hänsyn till parallelliteten mellan Bryssel- och Luganokonventionernas system för domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, bör Luganokonventionens bestämmelser anpassas till bestämmelserna i förordning (EG) nr 44/2001, så att det blir möjligt att uppnå samma grad av rörlighet för domar i förbindelserna med de berörda Eftastaterna.

---

1 EUT C …, … , s. ....
2 EGT L 319, 25.11.1988, s. 9.
3 EGT L 299, 31.12.1972, s. 32 (konsoliderad version).

(5) Enligt protokollet om Danmarks ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) deltar Danmark inte i rådets beslut om åtgärder enligt avdelning IV i fördraget. För att bestämmelserna i Luganokonventionen ska vara tillämpliga för Danmark bör Danmark delta som avtalsslutande part i en ny konvention som omfattar samma frågor.

(6) Genom ett beslut av den 27 september 2002 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram en konvention mellan gemenskapen och, på grundval protokollet om Danmarks ställning, Danmark å ena sidan och Island, Norge, Polen och Schweiz å andra sidan om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, vilken ska ersätta Luganokonventionen.

(7) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram en sådan konvention med Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark.

(8) Förenade kungariket och Irland deltar, i enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, i beslutet om och tillämpningen av detta beslut.

(9) Enligt artiklarna 1 och 2 i ovannämnda protokoll om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning

(10) Konventionen, som paraferades i Bryssel den 28 mars 2007, bör undertecknas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konventionen mellan gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge och Schweiziska edsförbundet å ena sidan och, på grundval av protokollet om Danmarks ställning, Danmark å andra sidan om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ska ersätta Luganokonventionen av den 16 september 1988, godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar, förutsatt att konventionen ingås.

Texten till konventionen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Utfärdat i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

KONVENTION

om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar

i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Utfärdad i Lugano den …

INGRESS

DE HÖGA AVTALSSLUTANDE PARTERNA I DENNA KONVENTION,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att stärka det rättsliga skyddet för personer som är etablerade inom deras territorier,

SOM BEAKTAR att det för detta ändamål är nödvändigt att fastställa domstolars behörighet, underlätta erkännandet av domstolsavgöranden och införa ett effektivt förfarande för att säkerställa verkställighet av sådana domstolsavgöranden samt av officiella handlingar och inför domstol ingångna förlikningar,

SOM ÄR MEDVETNA OM förbindelserna dem emellan, som på det ekonomiska området har bekräftats genom de frihandelsavtal som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och vissa av Europeiska frihandelssammanslutningens medlemsstater,

SOM TAR HÄNSYN TILL:

- Brysselkonventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt anslutningskonventionerna i samband med senare utvidgningar av Europeiska unionen,

- Luganokonventionen av den 16 september 1988 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, varigenom tillämpningen av bestämmelserna i 1968 års Brysselkonvention utvidgas till att även omfatta vissa av Europeiska frihandelssammanslutningens medlemsstater,

- Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som har ersatt den ovannämnda Brysselkonventionen,

- Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknat i Bryssel den 19 oktober 2005,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att en utvidgning av principerna i förordning (EG) nr 44/2001 till att även omfatta de avtalsslutande parterna i det här instrumentet kommer att stärka det rättsliga och ekonomiska samarbetet,

SOM ÖNSKAR säkerställa en så enhetlig tillämpning som möjligt av detta instrument, och

SOM i denna anda har BESLUTAT att ingå denna konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Denna konvention är tillämplig på privaträttens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

2. Konventionen är inte tillämplig på

(a fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,

(b konkurs, ackord och liknande förfaranden,

(c social trygghet,

(d skiljeförfarande.

3. I denna konvention avses med termen konventionsstat varje stat som är avtalsslutande part i denna konvention eller medlem i Europeiska gemenskapen. Termen kan också beteckna Europeiska gemenskapen.

AVDELNING II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 2

1. Om inte annat föreskrivs i denna konvention, skall talan mot den som har hemvist i en konventionsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.

2. För den som inte är medborgare i den konventionsstat där han har hemvist gäller samma bestämmelser om domstols behörighet som för statens egna medborgare.

Artikel 3

1. Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat får väckas vid domstol i en annan konventionsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2–7 i denna avdelning.

2. Särskilt de nationella bestämmelser om domstols behörighet som återfinns i bilaga I får inte tillämpas mot en sådan person.

Artikel 4

1. Om svaranden inte har hemvist i en konventionsstat bestäms domstolarnas behörighet i varje konventionsstat i enlighet med den statens lag, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 22 och 23.

2. Mot en sådan svarande kan den som har hemvist i en konventionsstat, oberoende av medborgarskap, på samma sätt som statens egna medborgare, åberopa de bestämmelser om domstols behörighet som gäller där och särskilt de bestämmelser som anges i bilaga I.

Avsnitt 2

Särskilda behörighetsregler

Artikel 5

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan väckas i en annan konventionsstat i följande fall:

1. a) Om talan avser avtal, vid domstolen i uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser.

b) I denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser

- vid försäljning av varor, den ort i en konventionsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,

- vid utförande av tjänster, den ort i en konventionsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts.

c) Om punkt b inte gäller, skall punkt a gälla.

2. Om talan avser underhållsskyldighet,

a) vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller,

b) om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap eller,

c) om talan har samband med frågan om någons föräldraansvar, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap.

3. Om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa.

4. Om talan avser enskilt anspråk i anledning av brott, vid den domstol där brottmålet är anhängigt, i den mån domstolen enligt sin lag är behörig att pröva enskilda anspråk.

5. I fråga om tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen i den ort där denna är belägen.

6. I fråga om instiftare av en "trust", "trustee" eller insatt förmånstagare till en "trust", som är upprättad antingen genom lag eller genom en skriftlig handling eller muntligen och skriftligen bekräftad, vid domstolarna i den konventionsstat där "trusten" har sitt säte.

7. I fråga om tvist om betalning av bärgarlön för bärgning av skeppslast eller för frakt, vid den domstol där lasten eller frakten

a) har blivit föremål för kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd för att säkerställa sådan betalning, eller

b) kunde ha blivit föremål för sådan säkerhetsåtgärd, om inte borgen eller annan säkerhet hade ställts,

förutsatt att det görs gällande att svaranden har någon rätt till lasten eller frakten eller hade sådan rätt vid tiden för bärgningen.

Artikel 6

Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan även väckas i följande fall:

1. Om det rör sig om en av flera svarande, vid domstol där någon av svarandena har hemvist, förutsatt att det finns ett tillräckligt nära samband mellan käromålen för att en gemensam handläggning och dom skall vara påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

2. Om talan avser återgångskrav eller annat liknande, vid den domstol där det ursprungliga käromålet är anhängigt, såvida inte detta har väckts endast för att få talan mot tredje man prövad vid annan domstol än den som annars skulle ha varit behörig att pröva talan.

3. Vid genkäromål som grundar sig på samma avtal eller omständigheter som huvudkäromålet, vid den domstol där huvudkäromålet är anhängigt.

4. Om talan avser avtal och denna talan får förenas med ett annat mål mot samma svarande om sakrätt till fast egendom, vid domstolen i den konventionsstat på vars territorium fastigheten är belägen.

Artikel 7

En domstol i en konventionsstat som med stöd av denna konvention är behörig att pröva mål om ansvar till följd av ett fartygs användning eller drift är, liksom annan domstol som enligt lagen i den staten är behörig i stället för denna, också behörig att pröva mål om begränsning av sådant ansvar.

Avsnitt 3

Behörighet vid försäkringstvister

Artikel 8

För försäkringstvister gäller i fråga om domstols behörighet utöver föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5 bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 9

1. Talan mot en försäkringsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas

a) vid domstolarna i den stat där försäkringsgivaren har hemvist, eller

b) i en annan konventionsstat, vid domstolen i den ort där käranden har hemvist om talan väcks av försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, eller

c) om det rör sig om en samförsäkrare, vid den domstol i en konventionsstat där talan har väckts mot huvudförsäkringsgivaren.

2. En försäkringsgivare som inte har hemvist i någon konventionsstat men som har en filial, agentur eller annan etablering i en sådan stat skall i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid denna anses ha hemvist i den konventionsstaten.

Artikel 10

Beträffande ansvarsförsäkring eller försäkring av fast egendom kan talan mot försäkringsgivaren också väckas vid domstolen i den ort där skadan inträffade. Detsamma gäller om både lös och fast egendom omfattas av samma försäkringsavtal och har skadats genom samma händelse.

Artikel 11

1. I fråga om ansvarsförsäkring kan, om lagen i domstolsstaten tillåter det, talan mot försäkringsgivaren vidare väckas vid den domstol där den skadelidande har väckt talan mot den försäkrade.

2. Bestämmelserna i artiklarna 8–10 gäller om den skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren, om sådan direkt talan är tillåten.

3. Om den lag som är tillämplig på sådan direkt talan tillåter att talan mot försäkringstagaren eller den försäkrade får prövas i samma rättegång, är samma domstol behörig i förhållande till dessa personer.

Artikel 12

1. Om inte annat föreskrivs i artikel 11.3, får en försäkringsgivare väcka talan endast vid domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist, vare sig denne är försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare.

2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkäromål vid den domstol där huvudkäromålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 13

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2. ger försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3. har ingåtts mellan en försäkringstagare och en försäkringsgivare, vilka vid försäkringsavtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet innebär att domstolarna i den staten skall vara behöriga även om skadan skulle inträffa utomlands, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten, eller

4. har ingåtts med en försäkringstagare som inte har hemvist i någon konventionsstat, förutsatt att försäkringen inte är obligatorisk och inte heller avser fast egendom i en konventionsstat, eller

5. hänför sig till ett försäkringsavtal som omfattar en eller flera av de risker som anges i artikel 14.

Artikel 14

De risker som avses i artikel 13.5 är följande:

1. Förlust av eller skada på

a) havsgående fartyg, anläggningar offshore eller på fria havet eller luftfartyg, där förlusten eller skadan har samband med deras användning för kommersiellt ändamål,

b) gods under transport, med undantag för passagerares resgods, när transporten helt eller delvis sker med sådant fartyg eller luftfartyg.

2. Ansvar, med undantag för fysisk skada på passagerare eller förlust av eller skada på deras resgods,

a) som är en följd av användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg som anges i punkt 1 a, såvida inte lagen i den konventionsstat där sådant luftfartyg är registrerat förbjuder avtal om domstols behörighet i fråga om försäkring av sådana risker,

b) för förlust eller skada orsakad av gods under transport enligt punkt 1 b.

3. Ekonomisk förlust som har samband med användningen eller driften av fartyg, anläggningar eller luftfartyg enligt punkt 1 a, särskilt förlust av frakt eller befraktningsintäkter.

4. Varje risk som har samband med någon av de risker som avses i punkterna 1-3.

5. Trots vad som sägs i punkterna 1-4 ovan, alla stora risker.

Avsnitt 4

Behörighet vid konsumenttvister

Artikel 15

1. Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför dennes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 4 och artikel 5.5, bestämmelserna i detta avsnitt

a) om avtalet gäller köp av varor där betalningen skall erläggas i särskilda poster, eller

b) om avtalet gäller lån som skall återbetalas i särskilda poster eller någon annan form av kredit om lånet eller krediten var avsedd att finansiera köp av varor, eller

c) i övriga fall, om avtalet har ingåtts med en person som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i den konventionsstat där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till den staten eller flera stater, däribland den staten, och avtalet faller inom ramen för sådan verksamhet.

2. Om konsumentens avtalspart inte har hemvist i en konventionsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en konventionsstat, skall parten anses ha hemvist i den staten såvitt avser tvister som hänför sig till denna verksamhet.

3. Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte tillämpas på transportavtal utom när det gäller avtal om en kombination av resa och inkvartering för ett pris där allt är inkluderat.

Artikel 16

1. Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i den konventionsstat där denne har hemvist eller vid domstolen i den ort där konsumenten har hemvist.

2. Talan mot en konsument får av den andra avtalsparten väckas endast vid domstolarna i den konventionsstat där konsumenten har hemvist.

3. Dessa bestämmelser inskränker inte rätten att väcka genkäromål vid den domstol där huvudkäromålet, enligt bestämmelserna i detta avsnitt, är anhängigt.

Artikel 17

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2. ger konsumenten rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt, eller

3. har ingåtts av en konsument och dennes avtalspart, vilka vid avtalets ingående hade hemvist eller sin vanliga vistelseort i samma konventionsstat, och avtalet ger domstolarna i den staten behörighet, såvida inte ett sådant avtal strider mot lagen i den staten.

Avsnitt 5

Behörighet vid tvister om anställningsavtal

Artikel 18

1. Om talan avser anställningsavtal gäller i fråga om behörigheten, om inte annat följer av artikel 4 och artikel 5.5, bestämmelserna i detta avsnitt.

2. Om en arbetstagare ingår ett anställningsavtal med en arbetsgivare som inte har hemvist i en konventionsstat men har en filial, agentur eller annan etablering i en konventionsstat, skall arbetsgivaren i fråga om tvister som hänför sig till verksamheten vid filialen, agenturen eller etableringen anses ha hemvist i den staten.

Artikel 19

Talan mot en arbetsgivare som har hemvist i en konventionsstat kan väckas

1. vid domstolen i den stat där arbetsgivaren har hemvist, eller

2. i en annan konventionsstat

a) vid domstolen i den ort där arbetstagaren vanligtvis utför eller senast utförde sitt arbete, eller

b) om arbetstagaren inte vanligtvis utför eller utförde sitt arbete i ett och samma land, vid domstolen i den ort där det affärsställe vid vilket arbetstagaren anställts är eller var beläget.

Artikel 20

1. En arbetsgivare får väcka talan endast vid domstolarna i den konventionsstat där arbetstagaren har hemvist.

2. Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte rätten att väcka genkäromål vid den domstol där huvudkäromålet enligt bestämmelserna i detta avsnitt är anhängigt.

Artikel 21

Avvikelser från bestämmelserna i detta avsnitt i ett avtal om domstols behörighet gäller endast om avtalet

1. har ingåtts efter tvistens uppkomst, eller

2. ger arbetstagaren rätt att väcka talan vid andra domstolar än dem som anges i detta avsnitt.

Avsnitt 6

Exklusiv behörighet

Artikel 22

Följande domstolar skall, oberoende av parternas hemvist, ha exklusiv behörighet:

1. Om talan avser sakrätt i fast egendom eller nyttjanderätt till fast egendom, domstolarna i den konventionsstat där egendomen är belägen.

Dock skall, om talan avser avtal om nyttjanderätt till fast egendom för tillfälligt privat bruk under en tid av högst sex på varandra följande månader, också domstolarna i den konventionsstat där svaranden har hemvist vara behöriga under förutsättning att nyttjanderättshavaren är en fysisk person och att ägaren och nyttjanderättshavaren har hemvist i samma konventionsstat.

2. Om talan avser giltighet, ogiltighet eller upplösning av bolag eller andra juridiska personer eller giltighet av beslut av deras organ, domstolarna i den konventionsstat där den juridiska personen har sitt säte. För att bestämma var detta säte är beläget skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.

3. Om talan avser giltigheten av inskrivningar i offentliga register, domstolarna i den konventionsstat där registret förs.

4. Om talan, oavsett om det är fråga om ett käromål eller ett svaromål, avser registrering eller giltighet av patent, varumärken, mönster och liknande rättigheter för vilka krävs deposition eller registrering, domstolarna i den konventionsstat där deposition eller registrering har begärts eller har ägt rum eller på grund av bestämmelserna i en gemenskapsrättsakt eller en internationell konvention anses ha ägt rum.

Med förbehåll för den behörighet som Europeiska patentverket har enligt den europeiska patentkonventionen undertecknad i München den 5 oktober 1973, skall domstolarna i varje konventionsstat, oberoende av hemvist, ha exklusiv behörighet vid talan som angår registreringen eller giltigheten av ett europeiskt patent som har meddelats för den staten.

5. Om talan avser verkställighet av domar, domstolarna i den konventionsstat där domen har verkställts eller skall verkställas.

Avsnitt 7

Avtal om domstols behörighet

Artikel 23

1. Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i en konventionsstat skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i en konventionsstat, skall endast den domstolen eller domstolarna i den medlemsstaten ha behörighet. En sådan behörighet skall vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat. Ett sådant avtal om behörighet skall vara antingen

a) skriftligt eller muntligt och skriftligen bekräftat, eller

b) i en form som överensstämmer med praxis som parterna har utbildat mellan sig, eller

c) i internationell handel, i en form som överensstämmer med handelsbruk eller annan sedvänja som parterna kände till eller borde ha känt till och som är allmänt känd och regelmässigt iakttas av parter i avtal av föreliggande typ vid det ifrågavarande slaget av handel.

2. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet skall jämställas med skriftlig form.

3. Om ett sådant avtal har ingåtts mellan parter av vilka ingen har hemvist i en konventionsstat, är domstolarna i andra konventionsstater inte behöriga att pröva tvisten så länge den eller de utvalda domstolarna inte har förklarat sig obehöriga.

4. Den domstol eller de domstolar i en konventionsstat som ges behörighet genom den handling varigenom en trust har bildats har exklusiv behörighet att pröva en talan mot en instiftare, "trustee" eller insatt förmånstagare till en trust, om saken angår förhållandet mellan dessa personer eller deras rättigheter eller skyldigheter inom trusten.

5. Avtal om domstols behörighet eller motsvarande bestämmelser i en handling varigenom en trust har bildats har ingen verkan om de strider mot bestämmelserna i artiklarna 13, 17 och 21 eller om de domstolar vilkas behörighet de utesluter har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Artikel 24

Utöver den behörighet som en domstol i en konventionsstat har enligt andra bestämmelser i denna konvention, är domstolen behörig om svaranden går i svaromål inför denna. Detta gäller dock inte om svaranden gick i svaromål för att bestrida domstolens behörighet eller om en annan domstol har exklusiv behörighet enligt artikel 22.

Avsnitt 8

Prövning av behörighetsfrågan och av om målet kan tas upp

Artikel 25

Om talan som väcks vid en domstol i en konventionsstat gäller en tvist som huvudsakligen rör en fråga som en domstol i en annan konventionsstat är exklusivt behörig att pröva enligt artikel 22, skall domstolen självmant förklara sig obehörig.

Artikel 26

1. Om talan väcks vid en domstol i en konventionsstat mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat, och svaranden inte går i svaromål, skall domstolen självmant förklara sig obehörig, såvida den inte är behörig enligt bestämmelserna i denna konvention.

2. Domstolen skall låta handläggningen av målet vila till dess att det har klarlagts att svaranden har haft möjlighet att få del av stämningsansökan eller motsvarande handling i så god tid att han eller hon kunnat förbereda sitt svaromål eller att alla nödvändiga åtgärder för detta syfte har vidtagits.

3. Artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur skall ersätta bestämmelserna i punkt 2, om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas i enlighet med den konventionen.

4. Medlemsstater i Europeiska gemenskapen som är bundna av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 eller av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller

kommersiell natur, undertecknat i Bryssel den 19 oktober 2005, skall i sina ömsesidiga förbindelser tillämpa bestämmelsen i artikel 19 i den förordningen, om stämningsansökan eller motsvarande handling måste översändas i enlighet med den förordningen eller det avtalet.

Avsnitt 9

Litispendens och mål som har samband med varandra

Artikel 27

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts självmant låta handläggningen av målet vila till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig.

2. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall övriga domstolar självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

Artikel 28

1. Om käromål som har samband med varandra prövas vid domstolar i olika konventionsstater, får varje domstol utom den vid vilken talan först väckts låta handläggningen av målet vila.

2. Om dessa mål prövas i första instans får varje domstol, utom den vid vilken talan först väckts, också avvisa talan på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken talan först väckts är behörig att pröva de berörda käromålen och dess lag tillåter förening av dessa.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall käromål anses ha samband med varandra om de är så förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att käromålen prövas i olika rättegångar.

Artikel 29

Om flera domstolar är exklusivt behöriga, skall varje domstol utom den vid vilken talan först väckts förklara sig obehörig till förmån för den domstolen.

Artikel 30

I detta avsnitt skall talan anses ha väckts vid en domstol

1. när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få delgivningen av svaranden verkställd, eller

2. om delgivning av handlingen skall ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att käranden sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som denne var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen.

Avsnitt 10

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

Artikel 31

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som kan vidtas enligt lagen i en konventionsstat, får begäras hos domstolarna i den staten, även om domstol i en annan konventionsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna konvention.

AVDELNING III

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 32

I denna konvention förstås med dom varje avgörande som har meddelats av domstol i en konventionsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstolstjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.

Avsnitt 1

Erkännande

Artikel 33

1. En dom som har meddelats i en konventionsstat skall erkännas i de andra konventionsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

2. Om frågan huruvida en dom skall erkännas eller inte är föremål för tvist, kan en part, som gör gällande att domen skall erkännas, genom att anlita det förfarande som föreskrivs i avsnitten 2 och 3 i denna avdelning, få fastställt att domen skall erkännas.

3. Om utgången av ett mål som handläggs vid en domstol i en konventionsstat är beroende av om en dom skall erkännas, är den domstolen behörig att pröva frågan om erkännande.

Artikel 34

En dom skall inte erkännas om

1. ett erkännande uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den konventionsstat där domen görs gällande,

2. det är en tredskodom eller en annan dom som har meddelats mot en utebliven svarande och svaranden inte har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta,

3. den är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den konventionsstat där domen görs gällande,

4. den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan konventionsstat eller i en tredje stat mellan samma parter och rörande samma sak, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den stat där domen görs gällande.

Artikel 35

1. En dom skall vidare inte erkännas om den strider mot bestämmelserna i avsnitten 3, 4 och 6 i avdelning II, och inte heller i de fall som avses i artikel 68. Det är dessutom möjligt att vägra erkänna en dom i de fall som anges i artikel 64.3 och artikel 67.4.

2. Vid den behörighetsprövning som åsyftas i föregående punkt är den domstol eller myndighet som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsstaten har grundat sin behörighet på.

3. Domstolens behörighet i ursprungsstaten får inte omprövas på andra grunder än de som avses i punkt 1. Behörighetsreglerna omfattas inte av de i artikel 34.1 åsyftade grunderna för rättsordningen (ordre public).

Artikel 36

En utländsk dom får aldrig omprövas i sak.

Artikel 37

1. Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan konventionsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

2. Om det vid domstol i en konventionsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring i domen har sökts.

Avsnitt 2

Verkställighet

Artikel 38

1. En dom som har meddelats i en konventionsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där.

2. I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket.

Artikel 39

1. Ansökan skall göras till den domstol eller den behöriga myndighet som anges i förteckningen i bilaga II.

2. Den lokala behörigheten skall bestämmas efter motpartens hemvist eller efter den plats där verkställighet skall ske.

Artikel 40

1. Förfarandet vid ansökan om verkställighet regleras av lagen i den konventionsstat där verkställighet begärs.

2. Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökan görs. Om lagen i den konventionsstaten inte föreskriver att en sådan adress skall anges, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

3. De handlingar som anges i artikel 53 skall bifogas ansökan.

Artikel 41

Domen skall förklaras vara verkställbar omedelbart efter fullgörandet av formaliteterna i artikel 53 utan någon omprövning enligt artiklarna 34 och 35. I detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

Artikel 42

1. Sökanden skall omedelbart underrättas om beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring på det sätt som föreskrivs i den konventionsstat där verkställighet begärs.

2. Motparten skall delges verkställighetsförklaringen tillsammans med beslutet, såvida inte detta redan delgivits denna part.

Artikel 43

1. Båda parter får söka ändring av beslutet i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring.

2. Ansökan om ändring skall göras till den domstol som anges i förteckningen i bilaga III.

3. Ansökan om ändring skall handläggas enligt bestämmelserna för kontradiktoriska förfaranden.

4. Om motparten underlåter att inställa sig vid den domstol som handlägger ansökan om ändring, skall bestämmelserna i artikel 26.2-26.4 tillämpas även om motparten inte har hemvist i en konventionsstat.

5. Ansökan om ändring av verkställighetsförklaringen skall ges in inom en månad efter delgivningen av denna. Om motparten har hemvist i en annan konventionsstat än den där verkställighetsförklaringen meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs denne, antingen personligen eller i bostaden. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 44

Mot det avgörande som meddelas med anledning av att ändring har sökts får talan föras endast på det sätt som anges i bilaga IV.

Artikel 45

1. Den domstol vid vilken ansökan om ändring görs enligt artikel 43 eller 44 får avslå en ansökan om verkställighetsförklaring eller upphäva verkställighetsförklaringen endast på någon av de grunder som anges i artiklarna 34 och 35. Den skall meddela sitt avgörande utan dröjsmål.

2. Den utländska domen får aldrig omprövas i sak.

Artikel 46

1. Den domstol som handlägger verkställighetsfrågan efter det att ändring har sökts enligt artikel 43 eller 44 får på begäran av motparten låta handläggningen av målet vila, om talan mot domen har förts genom anlitande av ordinära rättsmedel i ursprungsstaten eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut; i sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken en sådan talan skall föras.

2. Om domen meddelades i Irland eller Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsstaten anses som en sådan talan mot domen genom anlitande av ordinära rättsmedel som avses i punkt 1.

3. Domstolen kan också göra verkställigheten beroende av att det ställs sådan säkerhet som domstolen bestämmer.

Artikel 47

1. Om en dom skall erkännas i enlighet med denna konvention, skall ingenting hindra sökanden från att begära interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, enligt lagstiftningen i den stat där domen görs gällande, utan att någon verkställighetsförklaring enligt artikel 41 skall krävas.

2. Verkställighetsförklaringen skall medföra att säkerhetsåtgärder får vidtas.

3. Så länge den i artikel 43.5 angivna fristen för att söka ändring av verkställighetsförklaringen inte har löpt ut och intill dess att beslut har meddelats med anledning av att ändring sökts, får inga andra åtgärder för verkställighet än säkerhetsåtgärder vidtas mot gäldenärens egendom.

Artikel 48

1. Om en utländsk dom omfattar flera yrkanden och verkställighetsförklaringen inte kan meddelas för domen i dess helhet, skall domstolen eller den behöriga myndigheten meddela den i fråga om ett eller flera av dem.

2. Sökanden kan begära en verkställighetsförklaring som är begränsad till delar av domen.

Artikel 49

En utländsk dom varigenom någon förpliktas att betala vite är verkställbar i den konventionsstat där verkställighet begärs endast om vitets belopp slutligt har fastställts av domstol i ursprungsstaten.

Artikel 50

1. Om sökanden i ursprungsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall denne vid de förfaranden som avses i detta avsnitt vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsstaten.

2. En person som ansöker om verkställighet av ett avgörande som meddelats av en administrativ myndighet i Danmark, Island, eller Norge angående underhållsskyldighet kan, i den stat där verkställighet begärs, göra anspråk på de förmåner som avses i punkt 1 om vederbörande kan förete ett intyg från det danska, isländska eller norska justitiedepartementet om att han eller hon uppfyller de ekonomiska villkoren för att vara berättigad till full eller viss rättshjälp eller befrielse från kostnader och avgifter.

Artikel 51

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en konventionsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan konventionsstat, på den grunden att han eller hon är utländsk medborgare eller inte har sin hemvist eller vistelseort i verkställighetsstaten.

Artikel 52

Ingen avgift eller skatt som är beräknad efter tvisteföremålets värde får tas ut i den konventionsstat där verkställighet begärs vid ett förfarande som avser en verkställighetsförklaring.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser

Artikel 53

1. Den part som gör gällande att en dom skall erkännas eller ansöker om en verkställighetsförklaring skall ge in en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas.

2. Den part som ansöker om en verkställighetsförklaring skall också ge in ett intyg enligt artikel 54, om inte annat följer av artikel 55.

Artikel 54

Domstolen eller den behöriga myndigheten i en konventionsstat där en dom har meddelats skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga V till denna konvention.

Artikel 55

1. Om intyget enligt artikel 54 inte har ingivits, kan domstolen eller den behöriga myndigheten bestämma en tid inom vilken det skall inges, eller godta en likvärdig handling eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in det.

2. Om domstolen eller den behöriga myndigheten begär det, skall en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av konventionsstaterna.

Artikel 56

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artikel 53 eller i artikel 55.2 eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

AVDELNING IV

OFFICIELLA HANDLINGAR (ACTES AUTHENTIQUES) OCH INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR

Artikel 57

1. En handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (acte authentique) och som är verkställbar i en medlemsstat skall på ansökan förklaras vara verkställbar i en annan medlemsstat i enlighet med det i artikel 38 och följande artiklar föreskrivna förfarandet. Den domstol till vilken ansökan om ändring ges in enligt artikel 43 eller 44 får avslå en ansökan om verkställighetsförklaring eller upphäva en verkställighetsförklaring endast om verkställighet av den officiella handlingen uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) i den stat där verkställighet begärs.

2. Ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet skall också anses som en officiell handling enligt punkt 1.

3. Den ingivna handlingen måste uppfylla de villkor som är nödvändiga för att den skall kunna godtas som en officiell handling i ursprungsstaten.

4. Bestämmelserna i avdelning III avsnitt 3 gäller i tillämpliga delar. Den behöriga myndigheten i en konventionsstat där en officiell handling har upprättats eller registrerats skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga VI till denna konvention.

Artikel 58

En förlikning som har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och som är verkställbar i den konventionsstat där förlikningen ingicks är verkställbar i den stat där verkställighet begärs under samma förutsättningar som officiella handlingar. Domstolen eller den behöriga myndigheten i en konventionsstat där en förlikning inför domstol godkänts skall på begäran av någon berörd part utfärda ett intyg på standardformuläret i bilaga V till denna konvention.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 59

1. Vid avgörandet av om en part har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sin egen lag.

2. Om en part inte har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen, vid avgörandet av frågan huruvida parten har hemvist i en annan konventionsstat, tillämpa den statens lag.

Artikel 60

1. Vid tillämpningen av denna konvention skall ett bolag eller annan juridisk person anses ha hemvist i orten för dess

a) stadgeenliga säte,

b) huvudkontor eller

c) huvudsakliga verksamhet.

2. Med stadgeenligt säte avses i Förenade kungariket och i Irland registered office, eller, om sådant saknas, orten för stiftandet (place of incorporation) eller, om sådan ort saknas, den ort enligt vars lagstiftning bildandet (formation) ägde rum.

3. För att avgöra om en "trust" har hemvist i den konventionsstat där talan är väckt skall domstolen tillämpa sin egen internationella privaträtt.

Artikel 61

Med förbehåll för mer fördelaktiga nationella bestämmelser, får den som har hemvist i en konventionsstat och är åtalad för ett icke uppsåtligt brott vid en brottmålsdomstol i en annan konventionsstat i vilken han eller hon inte är medborgare, försvaras av en därtill behörig person, även om han eller hon inte inställer sig personligen. Den domstol som handlägger målet får dock föreskriva personlig inställelse. Om en sådan föreskrift inte har efterkommits behöver en dom som har meddelats rörande ett civilrättsligt anspråk mot någon som inte har haft tillfälle att svara i målet varken erkännas eller verkställas i andra konventionsstater.

Artikel 62

I denna konvention avses med uttrycket "domstol" varje myndighet som av en konventionsstat utsetts som behörig i frågor som omfattas av konventionens tillämpningsområde.

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 63

1. Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts och på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats efter konventionens ikraftträdande och, när det gäller förfaranden för erkännande och verkställighet av en dom eller officiella handlingar, endast i den medlemsstat där erkännande eller verkställighet begärs.

2. Om förfarandena i ursprungsstaten inleddes innan konventionen trädde i kraft skall dock domar som meddelas efter denna tidpunkt erkännas och verkställas enligt avdelning III,

a) om förfarandena i ursprungsstaten inleddes efter ikraftträdandet av Luganokonventionen av den 16 september 1988 både i ursprungsstaten och i den stat där verkställighet begärs,

b) i alla andra fall om domstolens behörighet grundade sig på bestämmelser som överensstämde med bestämmelserna antingen i avdelning II eller i en konvention som ingåtts mellan ursprungsstaten och den stat där verkställighet begärs och som gällde när förfarandena inleddes.

AVDELNING VII

FÖRHÅLLANDET TILL RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 44/2001 OCH ANDRA RÄTTSAKTER

Artikel 64

1. Denna konvention skall inte påverka Europeiska gemenskapens medlemsstaters tillämpning av rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område eller eventuella ändringar av denna, av konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968, och av protokollet om EG-domstolens tolkning av den konventionen, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, i deras ändrade lydelse enligt konventionerna om anslutning till konventionen och protokollet för stater som anslutit sig till Europeiska gemenskaperna, samt av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknat i Bryssel den 19 oktober 2005.

2. Denna konvention skall dock under alla förhållanden tillämpas

a) i frågor om domstols behörighet, om svaranden har hemvist i en stat där denna konvention, men ingen av de rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel är tillämplig, eller om det av artiklarna 22 eller 23 i denna konvention följer att domstolarna i en sådan stat skall vara behöriga,

b) i frågor om litispendens och mål som har samband med varandra i enlighet med bestämmelserna i artikel 27 och 28, om talan väcks i en stat där denna konvention, men ingen av de rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel är tillämplig, eller i en stat där både denna konvention och en av de rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel är tillämpliga,

c) i frågor om erkännande och verkställighet, om varken ursprungsstaten eller verkställighetsstaten tillämpar någon av de rättsakter som avses i punkt 1 i denna artikel.

3. Utöver de skäl som anges i avdelning III, kan erkännande och verkställighet vägras om den behörighetsgrund som domen baserar sig på inte överensstämmer med vad som följer av denna konvention och erkännandet eller verkställigheten avser en part med hemvist i en stat där denna konvention, med ingen av de rättsakter som avses i punkt 1, är tillämplig, om inte domen kan erkännas eller verkställas på annat sätt enligt någon bestämmelse i den stat där erkännande eller verkställighet begärs.

Artikel 65

Med de begränsningar som följer av artiklarna 63.2, 66 och 67 skall denna konvention, för de stater som har tillträtt den, ersätta de konventioner som ingåtts mellan två eller flera av dem och som omfattar samma frågor som den här konventionen. enna konvention skall särskilt ersätta de konventioner som anges i bilaga VII.

Artikel 66

1. Det fördrag och de konventioner som avses i artikel 65 skall fortsätta att gälla på områden där denna konvention inte är tillämplig.

2. De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som upprättats eller registrerats som officiella handlingar före denna konventions ikraftträdande.

Artikel 67

1. Denna konvention skall inte inverka på konventioner som de avtalsslutande staterna och/eller konventionsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar. Utan att det påverkar skyldigheter som följer av andra avtal mellan vissa avtalsslutande parter, skall den här konventionen inte hindra avtalsslutande parter från att tillträda sådana konventioner.

2. Denna konvention skall inte utgöra hinder för en domstol i en stat som har tillträtt både den här konventionen och en konvention som reglerar ett särskilt område att förklara sig behörig i enlighet med den konventionen, även om svaranden har hemvist i en konventionsstat som inte har tillträtt konventionen i fråga. Den domstol som handlägger målet skall dock alltid tillämpa artikel 26 i denna konvention.

3. Domar som har meddelats av en domstol i en konventionsstat med tillämpning av behörighetsregler i en konvention som reglerar ett särskilt område skall erkännas och verkställas i de andra konventionsstaterna i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i denna konvention.

4. Utöver de skäl som anges i avdelning III, kan erkännande och verkställighet vägras om den stat där erkännande eller verkställighet begärs inte är bunden av konventionen i en viss fråga och den person som ansökan om erkännande eller verkställighet gäller har hemvist i den staten eller, om den stat där erkännande eller verkställighet begärs är medlem i Europeiska gemenskapen och med avseende på konventioner som kräver ratificering av Europeiska gemenskapen, i någon av dess medlemsstater, om inte domen i fråga kan erkännas eller verkställas enligt någon annan bestämmelse i den stat där erkännande eller verkställighet begärs.

5. Om det i en konvention, som reglerar ett särskilt område och som har tillträtts såväl av ursprungsstaten som av den stat som ansökan riktas till, anges förutsättningar för erkännande eller verkställighet av domar, skall dessa förutsättningar gälla. Bestämmelserna i denna konvention om förfarandena vid erkännande och verkställighet kan dock alltid tillämpas.

Artikel 68

1. Denna konvention skall inte påverka avtal varigenom konventionsstater, före ikraftträdandet av konventionen, har åtagit sig att inte erkänna domar som meddelats i andra konventionsstater mot svarande som har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en tredje stat när domen, i fall som avses i artikel 4, kunnat meddelas endast med stöd av en

behörighetsregel som anges i artikel 3.2. Utan att det påverkar skyldigheter som följer av andra avtal mellan vissa avtalsslutande parter, skall den här konventionen inte hindra avtalsslutande parter från att tillträda sådana konventioner.

2. En avtalsslutande part kan dock inte göra ett åtagande gentemot en tredje stat om att inte erkänna en dom som meddelats en annan konventionsstat av en domstol som grundar sin behörighet på att egendom som tillhör svaranden finns i den staten eller att käranden erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns där

a) om åtgärden vidtas för att göra gällande äganderätt eller besittningsrätt i den egendomen, syftar till att erhålla tillstånd att avyttra egendomen eller grundar sig på något annat förhållande som rör sådan egendom, eller

b) om egendomen utgör säkerhet för en fordran som är föremål för förfarandet.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 69

1. Denna konvention skall stå öppen för undertecknande av Europeiska gemenskapen, Danmark och stater som, vid den tidpunkt då konventionen öppnas för undertecknande, är medlemmar i Europeiska frihandelssammanslutningen.

2. Denna konvention skall ratificeras av signatärerna. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos den schweiziska regeringen, som är depositarie för denna konvention.

3. I samband med ratifikationen kan de avtalsslutande parterna ge in förklaringar i enlighet med artiklarna I, II och III i Protokoll 1.

4. Konventionen träder i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter den dag då Europeiska gemenskapen och en medlem av Europeiska frihandelssammanslutningen deponerar sina ratifikationsinstrument.

5. För alla andra avtalsparter träder konventionen i kraft den första dagen i den tredje månaden från det att de deponerat sina ratifikationsinstrument.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3.3 i protokoll 2, skall denna konvention ersätta Luganokonventionen av den 16 september 1988 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område från och med den dag den träder i kraft i enlighet med punkterna 4-5 ovan. Eventuella hänvisningar till 1988 års Luganokonvention i andra rättsakter skall förstås som en hänvisning till denna konvention.

7. När det gäller förbindelserna mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och de icke-europeiska territorier som anges i artikel 70.1, skall den här konventionen ersätta konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel, den 27 september 1968, och protokollet om domstolens tolkning av den konventionen, undertecknat i Luxemburg den 3 juni 1971, i deras ändrade lydelse enligt konventionerna om anslutning till nämnda konvention och nämnda protokoll för stater som anslutit sig till Europeiska gemenskaperna, från dagen för ikraftträdandet av den här konventionen med avseende på dessa territorier i enlighet med artikel 73.2.

Artikel 70

1. Efter ikraftträdandet skall denna konvention vara öppen för anslutning av

a) de stater som, efter det att denna konvention har öppnats för undertecknande, blir medlemmar i Europeiska frihandelssammanslutningen, på de villkor som anges i artikel 71,

b) medlemsstater i Europeiska gemenskapen som företräder vissa icke-europeiska territorier som är en del av dessa medlemsstaters territorier eller för vars yttre förbindelser den medlemsstaten ansvarar, på de villkor som anges i artikel 71,

c) alla andra stater, på de villkor som anges i artikel 72.

2. Stater som avses i punkt 1 och som önskar bli avtalsslutande parter till denna konvention skall rikta sin ansökan till depositarien. Denna ansökan, inklusive de uppgifter som anges i artiklarna 71 och 72, skall åtföljas av en översättning till engelska och franska.

Artikel 71

1. Varje stat som avses i artikel 70.1 a och 70.1 b som önskar bli avtalsslutande part i denna konvention

a) skall meddela de uppgifter som krävs för tillämpningen av den, och

b) får ge in förklaringar i enlighet med artiklarna I och III i protokoll 1.

2. Depositarien skall vidarebefordra alla uppgifter som mottagits i enlighet med punkt 1 till övriga avtalsslutande parter innan den berörda statens anslutningsinstrument deponeras.

Artikel 72

1. Varje stat som avses i artikel 70.1 c som önskar bli avtalsslutande part i denna konvention

a) skall meddela de uppgifter som krävs för tillämpningen av den, och

b) får ge in förklaringar i enlighet med artiklarna I och III i protokoll 1. och

c) skall förse depositarien med uppgifter om i synnerhet

1) sitt domstolsväsende, bland annat upplysningar om hur domare utses och hur domarnas oberoende garanteras,

2) sin interna lagstiftning om förfarandet i tvistemål och om verkställighet av domstolsavgöranden och

3) sina internationellt privaträttsliga bestämmelser om förfarandet i tvistemål.

2. Depositarien skall vidarebefordra alla uppgifter som mottagits i enlighet med punkt 1 till övriga avtalsslutande parter innan de inbjuds att tillträda konventionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel skall depositarien inbjuda den berörda staten att tillträda konventionen först när alla avtalsslutande parter har samtyckt till detta. De avtalsslutande parterna skall eftersträva att lämna sitt samtycke inom ett år från det att depositarien uppmanade dem till det.

4. Konventionen skall endast träda i kraft mellan den tillträdande staten och de avtalsslutande parter som inte har gjort några invändningar mot statens anslutning senast den första dagen i den tredje månaden som följer på deponeringen av den berörda partens anslutningsinstrument.

Artikel 73

1. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

2. För sådana anslutande stater som avses i artikel 70 skall konventionen träda i kraft den första dagen i den tredje månaden som följer på deponeringen av den berörda partens anslutningsinstrument. Från den tidpunkten skall den anslutande staten anses som avtalsslutande part i konventionen.

3. Varje avtalsslutande part får ge in konventionstexten på den berörda statens språk till depositarien. Texten skall vara giltig om de avtalsslutande parterna enas om det i enlighet med artikel 4 i protokoll 2.

Artikel 74

1. Denna konvention har ingåtts på obegränsad tid.

2. Varje avtalsslutande part får när som helst säga upp konventionen genom skriftlig notifikation till depositarien.

3. Uppsägningen gäller från slutet av det kalenderår som följer på utgången av en period på sex månader från den dag då depositarien mottog den skriftliga notifikationen om uppsägning.

Artikel 75

Till denna konvention har fogats

- ett protokoll 1 om vissa frågor rörande domstols behörighet, förfaranden och verkställighet,

- ett protokoll 2 om en enhetlig tillämpning av denna konvention och om den ständiga kommittén,

- ett protokoll 3 om tillämpningen av artikel 67 i denna konvention,

- bilagorna I–IV och bilaga VII, som innehåller uppgifter om tillämpningen av denna konvention,

- bilagorna V och VI, som innehåller formulär för de intyg som avses i artiklarna 54, 57 och 58,

- bilaga VIII med uppgifter om de giltiga språkversioner som avses i artikel 79, och

- bilaga IX, som rör tillämpningen av artikel II i protokoll 1.

Protokollen och bilagorna utgör en integrerad del av denna konvention.

Artikel 76

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 77 kan varje avtalsslutande part begära en revidering av denna konvention. För detta ändamål skall depositarien sammankalla den ständiga kommittén, i enlighet med artikel 4 i protokoll 2.

Artikel 77

1. De avtalsslutande parterna skall meddela depositarien eventuella bestämmelser om ändring av förteckningarna i bilaga I–IV samt eventuella strykningar i eller tillägg till förteckningen i bilaga VII och tidpunkten för när dessa träder i kraft. Dessa uppgifter skall meddelas i skälig tid före ikraftträdandet och åtföljas av en översättning till franska och engelska. Depositarien skall anpassa de berörda bilagorna i enlighet med detta, efter att ha samrått med den ständiga kommittén i enlighet med artikel 4 i protokoll 2. För detta ändamål skall de avtalsslutande parterna tillhandahålla en översättning av ändringarna på sina språk.

2. Alla eventuella ändringar av bilagorna V–VI och VIII–IX till denna konvention skall antas av den ständiga kommittén i enlighet med artikel 4 i protokoll 2.

Artikel 78

1. Depositarien skall underrätta de avtalsslutande parterna om

a) deponeringen av varje ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument,

b) dagen för denna konventions ikraftträdande med avseende på de avtalsslutande staterna,

c) eventuella förklaringar som mottagits i enlighet med artiklarna I–IV i protokoll 1,

d) eventuella meddelanden i enlighet med artikel 74.2, artikel 77.1 och punkt 4 i protokoll 3.

2. Meddelandena skall åtföljas av översättningar till engelska och franska.

Artikel 79

Denna konvention, som upprättats i ett enda exemplar på de språk som anges i bilaga VIII, vilka alla texter är lika giltiga, skall deponeras i det schweiziska förbundsarkivet. Den schweiziska regeringen skall översända en bestyrkt kopia till var och en av de avtalsslutande parterna.

PROTOKOLL 1 om vissa frågor rörande domstols behörighet, förfaranden och verkställighet

DE HÖGA AVTALSSLUTANDE PARTERNA HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel I

1. Handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur som upprättats i en konventionsstat och som måste delges personer i en annan konventionsstat skall översändas i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i konventioner och avtal som tillämpas mellan dessa stater.

2. Om inte den konventionsstat där delgivning skall äga rum genom en förklaring till depositarien motsätter sig detta, kan sådana handlingar också sändas från tjänstemän i den stat där handlingen har upprättats direkt till tjänsteman i den stat där mottagaren befinner sig. sådant fall skall tjänstemannen i ursprungsstaten sända en kopia av handlingen till den tjänsteman i mottagarstaten som är behörig att överlämna den till mottagaren. Handlingen skall överlämnas på det sätt som föreskrivs i mottagarstatens lag. Överlämnandet skall bekräftas genom ett intyg som sänds direkt till tjänstemannen i ursprungsstaten.

3. Medlemsstater i Europeiska gemenskapen som är bundna av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 eller av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, undertecknat i Bryssel den 19 oktober 2005, skall tillämpa den förordningen och det avtalet i sina ömsesidiga förbindelser.

Artikel II

1. Den behörighet som anges i artiklarna 6.2 och 11 för mål om återgångskrav eller liknande kan inte göras gällande fullt ut i de stater som anges i bilaga IX och som är bundna av denna konvention. Var och en med hemvist i en annan konventionsstat kan stämmas i den staten i enlighet med de bestämmelser som avses i bilaga IX.

2. Europeiska gemenskapen kan i samband med ratifikationen förklara att de förfaranden som avses i artikel 6.2 och artikel 11 inte får användas i vissa andra medlemsstater och meddela uppgifter om vilka regler som skall gälla.

3. Domar som meddelas i andra konventionsstater med stöd av artikel 6.2 eller artikel 11 skall erkännas och verkställas i de stater som anges i punkterna 1 och 2 i enlighet med bestämmelserna i avdelning III. De eventuella verkningar som domar som meddelats i dessa stater kan ha för tredje man enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall erkännas också i övriga konventionsstater.

Artikel III

1. Schweiz förbehåller sig rätten att i samband med ratifikationen förklara att man inte kommer att tillämpa följande del av bestämmelsen i artikel 34.2:

"… såvida inte svaranden haft möjlighet att överklaga domen men underlåtit detta."

Om Schweiz avger en sådan förklaring skall övriga konventionsstater tillämpa samma förbehåll med avseende på domar som meddelats av schweiziska domstolar.

2. De avtalsslutande parterna kan, med avseende på domar som meddelats i en sådan anslutande stat som avses i artikel 70.1 c, genom att avge en förklaring förbehålla sig

a) rätten att förfara på det sätt som anges i punkt 1, och

b) rätten för en myndighet som anges i artikel 39 att, trots bestämmelserna i artikel 41, på eget initiativ kontrollera huruvida någon av grunderna för att vägra erkännande och verkställighet av en dom föreligger eller inte.

3. Om en avtalsslutande part har gjort ett sådant förbehåll som avses i punkt 2 gentemot en anslutande stat, kan den anslutande staten genom en förklaring förbehålla sig samma rätt med avseende på domar som meddelats av domstolarna i den avtalsslutande parten.

4. Med undantag för sådana förbehåll som avses i punkt 1, skall förklaringarna gälla i fem år och kunna förnyas i slutet av en sådan femårsperiod. Den avtalsslutande parten skall senast sex månader innan denna period löper ut anmäla en eventuell förnyelse av en sådan förklaring som avses i punkt 2. En anslutande stat får förnya sin förklaring enligt punkt 3 först sedan den förnyat motsvarande förklaring enligt punkt 2.

Artikel IV

De förklaringar som avses i detta protokoll kan återkallas när som helst genom skriftlig notifikation till depositarien. Notifikationen skall åtföljas av en översättning till engelska och franska. De avtalsslutande parterna skall tillhandahålla översättningar till sina språk. En eventuell återkallelse får verkan den första dagen i den tredje månaden efter en sådan notifikation.

PROTOKOLL 2 om en enhetlig tillämpning av denna konvention och om den ständiga kommittén

INGRESS

DE HÖGA AVTALSSLUTANDE PARTERNA

SOM BEAKTAR artikel 75 i denna konvention,

SOM TAR HÄNSYN TILL att det finns en betydande koppling mellan denna konvention, 1988 års Luganokonvention och de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention,

SOM TAR HÄNSYN TILL att Europeiska gemenskapernas domstol har behörighet att besluta om tolkningen av bestämmelserna i de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention,

SOM TAR HÄNSYN TILL att denna konvention blir en del av gemenskapens regelverk och Europeiska gemenskapens domstol därför är behörig att besluta om tolkningen av bestämmelserna i denna konvention, med avseende på hur dessa tillämpas av domstolarna i Europeiska gemenskapens medlemsstater.

SOM ÄR MEDVETNA OM de avgöranden som Europeiska gemenskapernas domstol har meddelat om tolkningen av de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention fram till undertecknandet av konventionen, och om de avgöranden som de avtalsslutande parternas domstolar har meddelat om 1988 års Luganokonvention fram till tidpunkten för undertecknandet av denna konvention.

SOM TAR HÄNSYN TILL att den parallella revideringen av 1988 års Luganokonvention och Brysselkonventionen, som ledde till att man antog en reviderad text för dessa båda konventioner, till stor del grundade sig på ovannämnda domstolsavgöranden om 1968 års Brysselkonvention och 1988 års Luganokonvention.

SOM TAR HÄNSYN TILL att den reviderade versionen av Brysselkonventionen efter Amsterdamfördragets ikraftträdande införlivades med förordning (EG) nr 44/2001,

SOM TAR HÄNSYN TILL att denna reviderade text även legat till grund för texten till denna konvention,

SOM, utan att inkräkta på domstolarnas oavhängighet, ÖNSKAR förebygga skiftande tolkningar och få till stånd en så enhetlig tolkning som möjligt av bestämmelserna i konventionen och i förordning (EG) nr 44/2201, som till stor del återges i denna konvention, och av andra rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Varje domstol som tillämpar och tolkar denna konvention skall ta vederbörlig hänsyn till de principer som fastslagits genom relevanta avgöranden som domstolar i konventionsstater eller Europeiska gemenskapernas domstol har meddelat om de berörda bestämmelserna eller

liknande bestämmelser i 1988 års Luganokonvention och de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention.

2. För domstolarna i Europeiska gemenskapens medlemsstater skall den skyldighet som föreskrivs i punkt gälla utan att det påverkar deras skyldigheter i förhållande till Europeiska gemenskapernas domstol enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknat i Bryssel den 19 oktober 2005.

Artikel 2

Varje konventionsstat som inte är medlem i Europeiska gemenskapen skall ha rätt att inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter i enlighet med artikel 23 i protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapernas domstol, om en domstol i en av Europeiska gemenskapens medlemsstater vänder sig till EG-domstolen med en begäran om förhandsavgörande om tolkningen av denna konvention eller av de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention.

Artikel 3

1. Europeiska gemenskapernas kommission skall inrätta ett system för utbyte av uppgifter om relevanta domar som meddelats i enlighet med denna konvention samt om relevanta domar enligt 1988 års Luganokonvention och de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention. Detta system skall vara tillgängligt för allmänheten och omfatta domar som meddelats i sista instans och av Europeiska gemenskapernas domstol samt särskilt betydelsefulla lagakraftvunna domar som meddelats i enlighet med denna konvention, 1988 års Luganokonvention och de rättsakter som avses i artikel 64.1 i denna konvention. Domarna skall klassificeras och förses med ett referat.

Systemet skall inbegripa överföring till kommissionen från konventionsstaternas behöriga myndigheter av domar som meddelats av domstolarna i dessa stater i enlighet med vad som angivits ovan.

2. Justitiesekreteraren vid Europeiska gemenskapernas domstol skall göra ett urval av mål av särskilt intresse för en väl fungerande konvention och lägga fram denna valda rättspraxis vid expertmötet i enlighet med artikel 5 i detta protokoll.

3. Under tiden fram till dess att Europeiska gemenskaperna har inrättat det system som avses i punkt 1, skall Europeiska gemenskapernas domstol upprätthålla det system för informationsutbyte som inrättades genom protokoll 2 till 1988 års Luganokonvention för domar som meddelas enligt denna konvention och 1988 års Luganokonvention.

Artikel 4

1. Det skall inrättas en ständig kommitté, bestående av företrädare för de avtalsslutande parterna.

2. Konventionens depositarie skall på en av de avtalsslutande parternas begäran sammankalla möten med kommittén i syfte att

- samråda om förhållandet mellan denna konvention och andra internationella instrument,

- samråda om tillämpningen av artikel 67, inklusive planerade anslutningar till instrument på särskilda områden enligt artikel 67.1 och föreslagen lagstiftning enligt protokoll 3,

- överväga anslutningen av nya stater. Kommittén kan särskilt ställa frågor till anslutande stater som avses i artikel 70.1 c om deras rättssystem och om genomförandet av konventionen. Kommittén kan också överväga eventuella ändringar av konventionen som kan vara nödvändiga för tillämpningen i de anslutande staterna,

- godta nya giltiga språkversioner enligt artikel 73.3 i denna konvention och nödvändiga ändringar av bilaga VIII som blir följden av detta,

- samråda om revidering av konventionen enligt artikel 76,

- samråda om ändringar av bilagorna I–IV och bilaga VII enligt artikel 77.1,

- anta ändringar av bilagorna V och VI enligt artikel 77.2,

- återta förbehåll och förklaringar som de avtalsslutande parterna lämnar enligt protokoll 1 samt de nödvändiga ändringar av bilaga IX som blir följden av detta.

3. Kommittén skall anta sin arbetsordning. Dessa bestämmelser skall föreskriva en möjlighet att samråda och fatta beslut genom ett skriftligt förfarande.

Artikel 5

1. Depositarien kan när så behövs sammankalla ett expertmöte för utbyte av synpunkter om hur konventionen fungerar, särskilt när det gäller utvecklingen av rättspraxis och ny lagstiftning som kan påverka tillämpningen av konventionen.

2. Detta möte skall vara sammansatt av experter från de avtalsslutande parterna, från konventionsstaterna, från Europeiska gemenskapernas domstol och från Europeiska frihandelssammanslutningen. Det skall vara öppet för eventuella andra experter vars närvaro är lämplig.

3. Eventuella problem som uppstår med anledning konventionens tillämpning kan hänskjutas till den ständiga kommitté som avses i artikel 4 i detta protokoll för vidare åtgärder.

PROTOKOLL 3 om tillämpningen av artikel 67 i denna konvention

DE HÖGA AVTALSSLUTANDE PARTERNA HAR ENATS OM FÖLJANDE:

1. Bestämmelser som, med avseende på särskilda frågor, reglerar domstols behörighet eller verkställighet eller erkännande av domar och som finns eller kommer att finnas i rättsakter som utfärdas av Europeiska gemenskapernas institutioner, skall vid tillämpningen av denna konvention behandlas på samma sätt som de konventioner som avses i artikel 67.1.

2. Om en av de avtalsslutande parterna anser att en bestämmelse i en rättsakt som föreslås av Europeiska gemenskapernas institutioner står i strid med konventionen, skall de avtalsslutande parterna omedelbart överväga en ändring av konventionen enligt artikel 76, utan att det påverkar det förfarande som fastställs genom protokoll 2.

3. Om en avtalsslutande part, eller flera avtalsslutande parter gemensamt, införlivar bestämmelser i Europeiska gemenskapens rättsakter med nationell rätt, så skall dessa bestämmelser i nationell lag behandlas på samma sätt som de konventioner som avses i artikel 67.1.

4. De avtalsslutande parterna skall meddela depositarien texten till de bestämmelser som anges i punkt 3. Ett sådant meddelande skall åtföljas av en översättning till engelska och franska.

BILAGA I

De nationella bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 3.2 och 4.2 i konventionen är följande:

- I Belgien: artiklarna 5–14 i lagen av den 16 juli 2004 om internationell privaträtt.

- I Bulgarien: artikel 4.1 i lagen om internationell privaträtt.

- I Tjeckien: artikel 86 i lag nr 99/1963 i civilprocesslagen (*občanský soudní řád*), i dess ändrade lydelse.

- I Danmark: artikel 246.2–3 i *Lov om rettens pleje*.

- I Tyskland: artikel 23 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*).

- I Estland: artikel 86 i civilprocesslagen (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*).

- I Grekland: artikel 40 i civilprocesslagen (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*).

- I Frankrike: artiklarna 14 och 15 i civillagen (*Code civil*).

- I Island: artikel 32.4 i civilprocesslagen (*Lög um medferd einkamala nr. 91/1991*).

- I Irland: de bestämmelser som medger att domstols behörighet grundas på att stämningsansökan har delgivits svaranden under tillfällig vistelse i Irland.

- I Italien: artiklarna 3 och 4 i lag 218 av den 31 maj 1995.

- I Cypern: artikel 21.2 i 1960 års domstolslag (nr 14), i dess ändrade lydelse.

- I Lettland: artikel 27 och artikel 28.3, 28.5–6 och 28.9 i civilprocesslagen (*Civilprocesa likums*).

- I Litauen: artikel 31 i civilprocesslagen (*Civilinio proceso kodeksas*).

- I Luxemburg: artiklarna 14 och 15 i civillagen (*Code civil*).

- I Ungern: artikel 57 i lag nr 13 (1979) om internationell privaträtt (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*).

- I Malta: artiklarna 742, 743 och 744 i civilprocesslagen – kap. 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) och artikel 549 i handelslagen – kap. 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*).

- I Norge: § 4 första punkten andra stycket andra meningen i lagen om medling och rättegång i tvistemål (*tvisteloven*).

- I Österrike: artikel 99 i lagen om domstols behörighet (*Jurisdiktionsnorm*).

- I Polen: artiklarna 1103 och 1110 i civilprocesslagen (*Kodeks postępowania cywilnego*), i den mån de fastställer domstols behörighet på grundval av svarandens hemvist i

Polen, svarandens innehav av egendom i Polen eller hans förmögenhetsrättsliga anspråk där, eller på grundval av det förhållandet att föremålet för tvisten finns i Polen eller att en av parterna i målet är polsk medborgare.

- I Portugal: artiklarna 65 och 65a i civilprocesslagen (*Código de Processo Civil*) och artikel 11 i lagen om rättegången i arbetstvister (*Código de Processo de Trabalho*).

- I Rumänien: artiklarna 148–157 lag nr 105/1992 om internationellt privaträttsliga förbindelser.

- I Slovenien: artikel 48.2 i lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*), jämförd med artikel 47.2 i civilprocesslagen (*Zakon o pravdnem postopku*), samt artikel 58 i lagen om internationell privaträtt och därtill hörande förfaranden (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*), jämförd med artikel 59 i civilprocesslagen (*Zakon o pravdnem postopku*).

- I Slovakien: artiklarna 37–37e i lag nr 97/1963 om internationell privaträtt samt tillämpliga förfarandebestämmelser.

- I Schweiz: platsen där en säkerhetsåtgärd beträffande egendomen i fråga har vidtagits (*le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro*) i den mening som avses i lagen om internationell privaträtt (*loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*).

- I Finland: 10 kap. 1 § 1 momentet andra, tredje och fjärde meningen i rättegångsbalken (*oikeudenkäymiskaari*).

- I Sverige: 10 kap. 3 § första stycket första meningen i rättegångsbalken.

- I Förenade kungariket: de bestämmelser som medger att domstols behörighet grundas på

a) att stämningsansökan har delgivits svaranden under hans tillfälliga vistelse i Förenade kungariket, eller

b) att svaranden har egendom i Förenade kungariket, eller

c) att käranden erhållit kvarstad eller liknande säkerhetsåtgärd i egendom som finns i Förenade kungariket.

BILAGA II

Ansökan som avses i artikel 39 skall göras till följande domstolar eller behöriga myndigheter:

- I Belgien: *tribunal de première instance* eller *rechtbank van eerste aanleg* eller *erstinstanzliches gericht*.

- I Bulgarien: *Софийски градски съд*.

- I Tjeckien: *kresní soud* eller *soudní exekutor*.

- I Danmark: *byretten*.

- I Tyskland:

a) ordföranden i en avdelning av *Landgericht*,

b) en notarie i förfaranden om verkställighetsförklaring avseende en officiell handling.

- I Estland: *maakohus* (distriktsdomstol).

- I Grekland: *Μονομελές Πρωτοδικείο.*

- I Spanien: *Juzgado de Primera Instancia*.

- I Frankrike:

a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*,

b) *président de la chambre départementale des notaires* när det ansökningar om verkställbarhetsförklaring avseende en officiell handling som upprättats inför notarie.

- I Irland: *High Court*.

- I Island: *heradsdomur.*

- I Italien: *Corte d'appello*.

- I Cypern: *Επαρχιακό Δικαστήριο* eller, i mål om underhållsskyldighet, *Οικογενειακό Δικαστήριο*.

- I Lettland: *rajona (pilsētas) tiesa*.

- I Litauen: *Lietuvos apeliacinis teismas*.

- I Luxemburg: ordföranden i *tribunal d'arrondissement*.

- I Ungern: *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság* (i Budapest *Budai Központi Kerületi Bíróság*).

- I Malta: *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* eller *Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha* eller, när det gäller domar om underhållsskyldighet, *Reġistratur tal-Qorti* efter framställan från *Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*.

- I Nederländerna: *voorzieningenrechter van de rechtbank*.

- I Norge: *Tingretten*.

- I Österrike: *Bezirksgericht.*

- I Polen: *sąd okręgowy.*

- I Portugal: *Tribunal de Comarca*.

- I Rumänien: *Tribunal*.

- I Slovenien: *okrožno sodišče*.

- I Slovakien: appelationsdomstolen via den distriktsdomstol vars avgörande har överklagats.

- I Schweiz:

a) i fråga om domar som gäller betalning av ett penningbelopp, *juge de la mainlevée/Rechtsöffnungsrichter/giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione,* inom ramen för det förfarande som regleras i artiklarna 80 och 81 i *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento,*

b) i fråga om domar som gäller något annat än betalning av ett penningbelopp, behörig *juge cantonal d'exequatur/kantonaler Vollstreckungsrichter/giudice cantonale.*

- I Finland: *Käräjäoikeus*/tingsrätten.

- I Sverige: Svea hovrätt.

- I Förenade kungariket:

a) i England och Wales, *High Court of Justice*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court* genom förmedling av *Secretary of State*,

b) i Skottland, *Court of Session*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Sheriff Court* genom förmedling av *Secretary of State*,

c) I Nordirland, *High Court of Justice*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court* genom förmedling av *Secretary of State*.

d) I Gibraltar, *Supreme Court of Gibraltar*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court* genom förmedling av *Attorney General of Gibraltar*.

BILAGA III

Ansökan om ändring som avses i artikel 43.2 i konventionen skall göras till följande domstolar:

- I Belgien:

a) när svaranden söker ändring, *tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg/erstinstanzliches gericht*,

b) när sökanden söker ändring: *cour d'appel* eller *hof van beroep*.

- I Bulgarien: *Апелативен съд – София*.

- I Tjeckien: Appellationsdomstolen via distriktsdomstol.

- I Danmark: *landsretten*.

- I Förbundsrepubliken Tyskland: *Oberlandesgericht*.

- I Estland: *Ringkonnakohus*.

- I Grekland: *Εφετείο*.

- I Spanien: ansökan om ändring ges in till den *Juzgado de Primera Instancia* (domstol i första instans) som meddelat beslutet i fråga, med det är *Audiencia Provincial* som prövar ändringsansökan.

- I Frankrike:

a) *cour d'appel* när det gäller beslut om att bevilja ansökan,

b) ordföranden i *tribunal de grande instance*, när det gäller beslut om att avslå ansökan.

- I Irland: *High Court*.

- I Island: *Heradsdomur.*

- I Italien: *corte d'appello*.

- I Cypern: *Επαρχιακό Δικαστήριο* eller, i fråga om domar om underhållsskyldighet, *Οικογενειακό Δικαστήριο*.

- I Lettland: *Apgabaltiesa* via *rajona (pilsētas) tiesa.*

- I Litauen: *Lietuvos apeliacinis teismas*.

- I Luxemburg: *Cour supérieure de justice* i dess sammansättning som överinstans i tvistemål.

- I Ungern: Den lokala domstolen på den ort där den behöriga överinstansen har sitt säte (i Budapest, *Budai Központi Kerületi Bíróság*); ansökan om ändring prövas av den behöriga överinstansen (i Budapest, *Fővárosi Bíróság*),

- I Malta: *Qorti ta' l-Appell*, i enlighet med det förfarande för ansökan om ändring som föreskrivs i *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili* – Kap.12 eller, när det gäller domar om underhållsskyldighet, genom *ċitazzjoni* inför *Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*.

- I Nederländerna:

a) när svaranden söker ändring: *arrondissementsrechtbank*,

b) när sökanden söker änring: *Gerechtshof*.

- I Norge: *Lagmansrett.*

- I Österrike: *Landesgericht via Bezirksgericht.*

- I Polen: *sąd apelacyjny"* via *sąd okręgowy*.

- I Portugal: *Tribunal da Relação*; ansökan om ändring ges in i form av en s.k. *requerimento* till den domstol som meddelat beslutet i fråga.

- I Rumänien: *Curte de Apel*.

- I Slovenien: *okrožno sodišče*.

- I Slovakien: *okresný súd*.

- I Schweiz: *tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale.*

- I Finland: *hovioikeus / hovrätt.*

- I Sverige: Svea hovrätt.

- I Förenade kungariket:

a) i England och Wales, *High Court of Justice,* eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court*,

b) i Skottland, *Court of Session*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Sheriff Court*,

c) i Nordirland, *High Court of Justice,* eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court*,

d) i Gibraltar, *Supreme Court of Gibraltar*, eller i fråga om domar om underhållsskyldighet *Magistrates' Court*.

BILAGA IV

Talan enligt artikel 44 i konventionen får endast föras på följande sätt:

- I Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär.

- I Bulgarien genom *обжалване пред Върховния касационен съд*.

- I Tjeckien genom *dovolání* och *žaloba pro zmatečnost*.

- I Danmark genom överklagande hos *højesteret*, efter tillstånd från *Procesbevillingsnævnet*.

- I Tyskland genom *Rechtsbeschwerde*.

- I Estland genom *Kassatsioonikaebus*.

- I Irland genom överklagande av en rättsfråga till *Supreme Court*.

- I Island genom överklagande hos *Hæstiréttur*.

- I Cypern genom överklagande hos Supreme Court.

- I Lettland genom överklagande hos *Augstākās tiesas Senāts* via *Apgabaltiesa.*

- I Litauen genom överklagande hos *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*.

- I Ungern genom *felülvizsgálati kérelem*.

- I Malta finns inga ytterligare rättsmedel; när det gäller domar om underhållsskyldighet finns dock möjlighet att vända sig till *Qorti ta' l-Appell* i enlighet med det förfarande överklagande som föreskrivs i *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12*.

- I Norge genom överklagande hos *Hoeyestereтts Ankeutvalg* eller *Hoeyesterett*.

- I Österrike genom *Revisionsrekurs*.

- I Polen genom *skarga kasacyjna*.

- I Portugal genom överklagande av en rättsfråga.

- I Rumänien genom *contestatie in anulare* eller *revizuire*.

- I Slovenien genom överklagande hos *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*.

- I Slovakien genom *dovolanie*.

- I Schweiz genom *recours devant le Tribunal fédéral*/*Beschwerde beim Bundesgericht*/*ricorso davanti al Tribunale federale*.

- I Finland genom överklagande hos *korkein oikeus*/högsta domstolen.

- I Sverige genom överklagande hos Högsta domstolen.

- I Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

BILAGA V

Intyg om domar och förlikningar inför domstol enligt artiklarna 54 och 58 i konventionen

1. Ursprungsland

2. Domstol eller behörig myndighet som utfärdat intyget

   2.1. Namn

   2.2. Adress

   2.3. Tfn, fax, e-postadress

3. Domstol som meddelat domen/godkänt förlikningen*

   3.1. Typ av domstol

   3.2. Domstolsort

4. Dom/förlikning*

   4.1. Datum

   4.2. Referensnummer

   4.3. Parter i domen/förlikningen* inför domstol

   4.3.1. Kärandens/kärandenas namn

   4.3.2. Svarandens/svarandenas namn

   4.3.3. Eventuell annan parts/eventuella andra parters namn

   4.4. Datum för delgivning av stämningsansökan, vid tredskodom

   4.5. Domens/förlikningens* lydelse bifogas detta intyg

5. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp

Domen/förlikningen är verkställbar i den stat där den meddelades (artiklarna 38 och 58 i förordningen) mot

Namn:

Utfärdat i ..... den.....

Namnteckning och/eller stämpel .....

* Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA VI

Intyg om officiella handlingar (actes authentiques) enligt artikel 57.4 i konventionen

1. Ursprungsland

2. Domstol eller behörig myndighet som utfärdat intyget

2.1. Namn

2.2. Adress

2.3. Tfn, fax, e-postadress

3. Myndighet som givit handlingen dess officiella karaktär

3.1. Myndighet som (i förekommande fall) medverkat till upprättandet av den officiella handlingen (acte authentique)

3.1.1. Myndighetens namn och beteckning

3.1.2. Ort

3.2. Myndighet som (i förekommande fall) registrerat den officiella handlingen (acte authentique)

3.2.1. Typ av myndighet

3.2.2. Ort

4. Officiell handling

4.1. Beskrivning av handlingen

4.2. Datum

4.2.1. för upprättandet av handlingen

4.2.2. ör registrering av handlingen (om annat datum)

4.3. Referensnummer

4.4. Parter

4.4.1. Borgenärens namn

4.4.2. Gäldenärens namn

5. Den verkställbara förpliktelsens lydelse bifogas detta intyg

Den officiella handlingen (acte authentique) är verkställbar mot gäldenären i ursprungsstaten (artikel 57.1 i konventionen)

Utfärdat i.....den.....

Namnteckning och/eller stämpel

BILAGA VII

De konventioner som ersätts i enlighet med artikel 65 i konventionen är bland andra följande:

- Fördraget mellan Schweiziska edsförbundet och Spanien om ömsesidig verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknat i Madrid den 19 november 1896.

- Konventionen mellan Republiken Tjeckslovakien och Schweiziska edsförbundet om erkännande och verkställighet av domar samt tilläggsprotokoll, undertecknad i Bern den 21 december 1926.

- Konventionen mellan Schweiziska edsförbundet och Tyska riket om erkännande och verkställighet av domar med tilläggsprotokoll, undertecknad i Bern den 2 november 1929.

- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Köpenhamn den 16 mars 1932.

- Konventionen mellan Schweiziska edsförbundet och Italien om erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Rom den 3 januari 1933.

- Konventionen mellan Sverige och Schweiziska edsförbundet om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, undertecknad i Stockholm den 15 januari 1936.

- Konventionen mellan Schweiziska edsförbundet och Belgien om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, undertecknad i Bern den 29 april 1959.

- Konventionen mellan Österrike och Schweiziska edsförbundet om erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Bern den 16 december 1960.

- Konventionen mellan Norge och Förenade kungariket om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i London den 12 juni 1961.

- Konventionen mellan Norge och Förbundsrepubliken Tyskland om erkännande och verkställighet av domar och verkställbara officiella handlingar på privaträttens område, undertecknad i Oslo den 17 juni 1977.

- Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Köpenhamn den 11 oktober 1977.

- Konventionen mellan Norge och Österrike om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Wien den 21 maj 1984.

BILAGA VIII

De språk som avses i artikel 79 i konventionen är bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, isländska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

BILAGA IX

De stater och bestämmelser som avses i artikel II i protokoll 1 är följande:

- Tyskland: artiklarna 68, 72, 73 och 74 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litisdenuntiation.

- Österrike: artikel 21 i civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*) angående litisdenuntiation.

- Ungern: artiklarna 58–60 i civilprocesslagen (*Polgári perrendtartás*) angående litisdenuntiation.

- Schweiz, med avseende på de kantoner vilkas civilprocesslagstiftning inte föreskriver sådan behörighet som avses i artiklarna 6.2 och 11 i konventionen: relevanta bestämmelser om litisdenuntiation i den tillämpliga civilprocesslagen.

För Danmark

För Europeiska gemenskapen

För Island

För Konungariket Norge

För Schweiziska edsförbundet